

Sted, hvor han staaer i Rullen, er allerede den mugjældende Regel og fremkaldt ved den Betragtning, at de Søværnepligtige ofte paa Sessionstiden opholde sig udenfor deres Hjem, enten fordi de for kort Tid siden ere afmønstrede eller fordi de søge Hyre, men det er anseet rigtigt at optage Bestemmelsen derom i selve Loven, men da ogsaa at knytte Berettigelsen hertil til, at de ere forsynede med den Søfartsbog, der efter Udkastets § 46 skal træde i Stedet for Patentet og den nu brugelige Fartsattest, og hvoraf deres Stilling til Udskrivningsvæsenet ophyses.

Ved Slutningsbestemmelsen i Paragraphen om, at Sessionerne for det paafølgende Aar skulle begynde den 1ste Søndag i hvert Aars Marts Maaned, er Hensyn taget saavel til, at det er magtpaaliggende, at Sessionerne for det søfarende Mandstabs Vedkommende afholdes saa tidligt paa Aaret, at Coffardifarten endnu ikke kan antages at være synderligt i Gang, som til at det er nødvendigt, at Sessionerne, navnlig i Betragtning af det store Antal Landværnepligtige, der skulle fremstille sig for dem, afholdes paa en Aarstid, der efter vore Klimatforhold ikke kan antages at frembyde for store Vanskeligheder for det mødepligtige Mandstab.

Foraaavdt man iøvrigt her er gaaet ud fra, at Sessionerne skulle holdes for det paafølgende Aar, finder man Anledning til at bemærke, at saafremt der maatte foregaae en saadan Forandring med Hensyn til Mandstabs Mødetid, at Tidsrummet mellem Sessionernes Tilendbringelse og Mødetiden forlænges noget, vil der Intet være til Hinder for, at Sessionen afholdes i det samme Aar, for hvilket Udskrivningen finder Sted, hvilket i saa Fald vil kunne ske ved en administrativ Foranstaltning.

ad § 11.

Da det ofte kan være de Søværnepligtige magtpaaliggende at afstjene deres Værnepligt i en yngre Alder, hvortil der, paa Grund af deres Stilling, forimeentlig bør aabnes dem saa fri Afgang som muligt, saaledes at de selv derom kunne tage Bestemmelse, hvorimod der ikke fra Spøtatsens Side, foraaavdt det befarne Mandstab angaaer, kan være Noget at erindre,

har man fundet det rigtigt at bestemme, at tjenstdygtige befarne Værnepligtige allerede med 18 Aars Alderen kunne stedes til Lodtrækning.

Med Hensyn til de øvrige §§ i dette Afsnit, der i det Hele svare til de tilsvarende §§ i den nuværende Værnepligtslov, finder man kun, hvad Slutningsbestemmelserne i § 18 angaaer, Anledning til at bemærke, at det næstsidste Membrum deri er forskjelligt fra § 49 i Lov 12te Februar 1849, at Travarelse fra Hjemmet i indenrigs Fart ikke længer bliver at betragte som lovligt Forfald for Udeblivelse fra Sessionen, da de Søfarende kunne møde paa Sessionen udenfor det Sted, hvor de staae i Rullen, og at det sidste Membrum er stemmende med, hvad der allerede nu ifølge Justitsministeriets Circulaire af 23de August 1855 I, Post 10 finder Sted, kun med den Forandring, at Vedtegningerne for de Søfarendes Vedkommende kunne bortfalde efter Beslutning af Udskrivningschefen, naar det lovlige Forfald for ham godtgjøres, hvorved der lægges de Søfarende den mindst mulige Hindring iveien for deres Fart, og hvoraf ingen Ulempe kan opstaae, da Udskrivningschefernes Beslutninger i saa Henseende kunne controlleres af Justitsministeriet.

ad §§ 19 og 20.

Det er allerede tidligere bemærket, at Mandstabs Udskrivning ikke falder sammen med dets Behandling til Udskrivning paa Sessionen, ligesom heller ikke med dets Indkaldelse til Tjenesten, der for Hærens Vedkommende allerede er afsluttet fra Sessionsbehandlingen og efter Udkastet ligeledes for Flaadens Vedkommende for Fremtiden vil blive afsluttet fra samme. Ved Udskrivning saavel til Hæren som til Flaaden forstaaes altsaa kun, at Mandstabet stilles til Disposition for Krigs- og Marinebestyrelsen, og saafremt der i de fremtidige Udskrivningslove, hvad der er at formode, bliver fulgt den samme Regel som i de senere Love af denne Art, nemlig at alt det tjenstdygtige Mandstab udskrives, og denne Regel, som i Udkastet forudsat, bliver gjort anvendelig ikke blot paa Udskrivningen til Hæren, men ogsaa paa Udskrivningen til Flaaden,